

Sprawozdanie z działalności Fundacji Ulicy Piotrkowskiej w 2002 roku

Fundacja Ulicy Piotrkowskiej jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 04.02.2002 roku pod numerem 0000086466 i zarejestrowana pod numerem REGONU 004274527.

W skład Zarządu Fundacji w okresie do 2 września 2002 roku wchodził:

1. Marek Janiak - jako prezes Zarządu;
2. Włodzimierz Adamiak - jako wiceprezes Zarządu;
3. Jerzy Gonciarz - jako sekretarz Zarządu;
4. Bogdan Skowron - jako członek Zarządu;
5. Zbigniew Bińczyk - jako członek Zarządu.

W wyniku przeprowadzonych wyborów i uchwały Rady Fundacji w sprawie zmian w Zarządzie z dniem 2 września 2002 roku w skład Zarządu weszli:

1. Marek Janiak - jako prezes Zarządu (zam. w Łodzi ul. Banachiewicza 61);
2. Włodzimierz Adamiak - jako wiceprezes Zarządu (zam. w Łodzi ul. Piotrkowska 149 m. 15);
3. Zbigniew Maraszek – jako sekretarz Zarządu (zam. w Łodzi ul. Piotrkowska 71 m.7).

Celami Fundacji są:

1. Rewaloryzacja ulicy Piotrkowskiej i jej sąsiedztwa,
2. Zachowanie historycznego charakteru tej ulicy i jej znaczenia dla łódzkiej kultury,
3. Kompleksowe rozwiązywanie występujących tam problemów mieszkaniowych, handlowych, usługowych, oświatowych, kulturalnych etc.
4. Popularyzacja wiedzy o ulicy Piotrkowskiej w dziejach Łodzi i jej dzisiejszym znaczeniu,
5. Rozwój wszelkich form działalności naukowej, oświatowej i kulturalnej, w szczególności wiążących się z ulicą Piotrkowską i centrum miasta Łodzi,
6. Utrzymanie więzi z emigracją pochodzącą z Łodzi.

Działania statutowe:

Wzorem lat ubiegłych działalność F.U.P. w 2002r. koncentrowała się na ugruntowaniu znaczenia ulicy Piotrkowskiej w rozwoju miasta.

W ramach tej działalności nakreślono i zrealizowano następujące zadania:

1. Kontynuowano prace nad realizacją Pomnika Łodzian Przełomu Tysiącleci;
2. Przeprowadzono kolejną edycję konkursu „Najlepsze Wnętrze Roku”;
3. Zorganizowano kolejne imprezy na ulicy Piotrkowskiej w maju w ramach „Święta Łodzi”;
4. W ramach Festiwalu „Dialog 4 Kultur” zorganizowano i przeprowadzono imprezy pod nazwą „Festiwal Wielkich Instalacji Ulicznych” i „Festiwal Kapel Folkowych”;
5. Zorganizowano imprezę dla mieszkańców Łodzi z okazji sylwestra 2002/2003 roku.
6. Zainaugurowano profesję pacybuta na ulicy Piotrkowskiej,
7. Wprowadzono kartę rabatową ulicy Piotrkowskiej,
8. Prowadzono systematyczne spotkania z przedstawicielami mediów poprzez konferencje prasowe, przekazywano opracowane artykuły do szeregu pism, udzielano wywiadów.
9. Działano jako istotny ośrodek opiniotwórczy w sprawach dotyczących problematyki centrum Łodzi.

Ad1:

Pomnik Łodzian Przełomu Tysiącleci, po pokonaniu ogromu problemów technologicznych i organizacyjnych, w swej I edycji (7646 kostek) został odsłonięty. Nastąpiło to uroczyste, z udziałem władz miasta i wszystkich mediów. Uroczystość została uwieczniona na wspólnym zdjęciu osób tworzących Pomnik.

Wiadomość o odsłonięciu Pomnika została opublikowana przez media miejscowe i ogólnopolskie i wywołała szereg pozytywnych opinii wokół Fundacji i pomysłodawcy w całym kraju.

Ad 2:

Tegoroczną XII edycję konkursu „Najlepsze Wnętrze Roku” tradycyjnie honorowym patronatem objął Prezydent miasta Łodzi. Patronat medialny przyjęły Prasa Łódzka, Radio Clasic, Oddział Łódzki TYP oraz Architektura i Biznes. Wieloosobowe jury, przedstawiciele mediów i sponsorzy konkursu z żalem stwierdzili, że choć nominowane wnętrza wyróżniają się starannością wykonania to jedynie jedno wyróżniło się oryginalnym pomysłem. Przyznano pierwszą nagrodę dla Domu Jubilerskiego A&A.

Ad 3:

Majowe festyny uliczne na Piotrkowskiej, wymyślone i realizowane przez Fundację Ulicy Piotrkowskiej, mają już wieloletnią tradycję. Przez pierwsze sześć lat organizowane były przez nas samodzielnie i odbywały się pod hasłem Święta Ulicy Piotrkowskiej. Od 1997 roku weszły w skład Święta Łodzi, co skutkowało ścisłą współpracą z Urzędem Miasta.

W tym czasie zorganizowane wszystkie imprezy, oprócz typowo festynowej warstwy ludycznej miały równocześnie swój oryginalny charakter, co powodowało zainteresowanie mediów, a liczne transmisje w TVP oraz wiele artykułów w ogólnokrajowych gazetach codziennych i periodykach dobrze przysłużyły się promocji naszego miasta i kreowaniu jego pozytywnego *image* w całej Polsce.

Impreza plenerowa tradycyjnie już organizowana przy współudziale Wydziału Promocji Miasta UMŁ pod patronatem Prezydenta Miasta „Święto Łodzi” dała dziesiątkom tysięcy łodzian możliwość udziału w koncertach czołowych artystów estradowych, w happeningach, konkursach, quizach, zabawach sportowych, a firmom uczestniczącym w finansowaniu powyższego możliwość prezentacji swoich produktów, czy osiągnięć. Z uznaniem komentowana przez media wyróżniała się znakomitą organizacją.

Dla festynu w roku 2002, przewidzianego jako wielki uliczny pokaz mody, zaproponowano hasło *Łódź się stroi*.

Tytuł ten nawiązuje do tradycji Łodzi jako centrum odzieżowego w przeszłości, a dzisiaj odnosi się do miejsca funkcjonującego jako ważny ośrodek kreacji mody, z Krajową Izbą Mody, Muzeum Włókiennictwa i Wydziałem Ubioru na ASP na czele (nie wspominając już faktu istnienia pod Łodzią największych w Europie bazarów odzieżowych).

Oprócz ww. instytucji zaproszono do udziału w imprezie lokalne firmy odzieżowe, zarówno te wielkie jak np. Wólczanka i Olimpia, jak i szereg mniejszych a więc zarówno typowe zakłady konfekcyjne, jak również pracownie projektowe i firmy handlowe.

Kręgosłupem przedsięwzięcia był ogromny uliczny pokaz mody trwający przez dwa dni non-stop, odbywający się na ulicy Piotrkowskiej między Tuwima i Roosevelta.

W tym celu wzdłuż osi ulicy został zbudowany wybieg o długości ok. 100 metrów, szerokości i wysokości ok. 1,5 metra. Był to z pewnością najdłuższy tego typu wybieg w dziejach pokazów mody, a długość pokazu też usytuował go w czołówce podobnych projektów.

Kolekcje prezentowano przemierzając całą długość wybiegu, a ze względu na jego długość każda z modelek przebywała na nim ok. 10 minut (rzecz jasna, oglądano wiele propozycji naraz - wybieg był zapełniony ok. 100 osobami jednocześnie).

Reasumując: wielki pokaz mody w zupełnie niekonwencjonalnej postaci i z różnorodną treścią, przypominający w formie niecodzienny korowód kilku tysięcy prezentujących się na blisko półkilometrowym wybiegu wzdłuż osi Piotrkowskiej, relacjonowany na żywo przez TVP.

Jako główne imprezy towarzyszące zorganizowano liczne zabawy z dziećmi, konkursy muzyczne

i plastyczne, bezpłatne badania profilaktyczne, etc.

Nie zabrakło także tradycyjnego zakończenia obu dni festynu koncertami na estradzie. A wzdłuż ulicy towarzyszyły łodzianom liczne punkty gastronomiczne, handlowe i rozrywkowe.

Ad 4:

Zaproszeni wybitni artyści czterech nacji tworzących niegdyś tożsamość kulturową Łodzi, tzn. twórcy z Izraela, Niemiec, Polski i Rosji zbudowali niekonwencjonalne instalacje w centrum miasta na Piotrkowskiej — wszystko w wymiarze stosownym do tła ulicy.

Pod pojęciem instalacji rozumiemy zarówno konstrukcje przestrzenne, jak i np. fotografie czy happeningi i performance.

Obiekty i wydarzenia wypełniły Piotrkowską przez osiem dni na odcinku od Placu Wolności do ul. Jaracza. Stworzyły przestrzenny sygnał Festiwalu Dialogu Czterech Kultur — zmieniły kontekst fragmentu ulicy na czas trwania imprezy.

Były one jak najbardziej współczesną formą ekspresji artystycznej funkcjonującej na obszarze sztuki wysokiej, jednocześnie jednak — funkcjonując nie w galerii, a w środku miasta — były dostępne powszechnie, wychodziły do przechodnia, popularyzowały nowoczesną sztukę bez muzealnego zadęcia.

Ponadto, instalacje powstające w kontekście XIX-to wiecznej zabytkowej zabudowy Piotrkowskiej powodują wydarzenie wyjątkowe również na polu architektury i urbanistyki.

Do pierwszej edycji Festiwalu zostali zaproszeni wybitni artyści znani z niekonwencjonalnych wypowiedzi, których formy mieściły się w założeniach imprezy, a dotychczasowa twórczość dawała gwarancję wysokiego poziomu powstających prac, a to: Yaacov Chefetz z Izraela, Susken Rosenthal z Niemiec, Benoit Maubrey i Die Audio Gruppe z Niemiec, grupa Łódź Kaliska z Polski, Oleg Kulik z Rosji. Z organizatorami i artystami współpracowali merytorycznie kuratorzy: Ewa Gorządek z Centrum Sztuki Współczesnej z Warszawy i Adam Klimczak z Galerii Wschodniej z Łodzi.

Ad 5:

Fundacja Ulicy Piotrkowskiej przyjęła organizację imprezy sylwestrowej - po korzystnym dla niej rozstrzygnięciu przetargu.

Tym razem /i oby stało się to już tradycją/ Sylwester odbył się na Placu Wolności z estradą główną zwróconą w stronę Piotrkowskiej. Takie rozwiązanie pozwala „wciągnąć” w imprezę cały Plac oraz Piotrkowską przynajmniej do ul. Rewolucji.

W tym miejscu Piotrkowska opada w stronę Placu tworząc naturalny amfiteatr. Estradę widać było doskonale nawet od ul. Jaracza.

Program zawierał dwie części: I. „Sylwester dla dzieci” w godz. 16.00 – 19.00 – tę część współorganizowało z FUP Stowarzyszenie Zrównoważonego Rozwoju. Program tej części zawierał zabawy i koncerty dla dzieci. II. Zasadnicza część imprezy w godz. 22.00 – 0.01. Program zawierał koncert grupy Oddział Zamknięty. Tylko na zespół tej klasy pozwolił posiadany budżet.

O godz. 0.00 powitanie i życzenia Prezydenta Miasta oraz pokaz ogni sztucznych. Przewidziano zaserwowanie darmowych posiłków mieszkańcom miasta.

W realizacji programu wziął udział Express Ilustrowany. W trakcie prezentowano znane inicjatywy Expressu takie jak: „Matka i córka”, „Dziewczyna z sąsiedztwa” i inne.

Ad 6:

Fundacja objęła opieką medialną i plastyczną nad przywróceniem funkcji pucybuta na ulicy Piotrkowskiej. Usługa świadczona jest na secesyjnym fotelu.

Ad 7:

Dzięki Karcie Rabatowej Ulicy Piotrkowskiej można dokonywać tańszych zakupów w wielu punktach handlowych i usługowych zlokalizowanych na ulicy Piotrkowskiej.

O wysokości rabatu oraz o tym, które przedsiębiorstwa honorują kartę, klient dowiadyuje się z nalepek widniejących na witrynach.

Pomysł wprowadzenia karty zmierzał do zwiększenia zainteresowania mieszkańców województwa pobylem na ulicy Piotrkowskiej i przy okazji zwiększeniem obrotów handlowych przedsiębiorców zlokalizowanych na tej ulicy.

W podsumowaniu należy stwierdzić, iż w 2002 roku z powodzeniem i dalszym ugruntowaniem ich cykliczności były kontynuowane stałe przedsięwzięcia fundacji oraz zostały wprowadzone nowe. Ta strategia wobec małej liczebności stałego zespołu pracującego dla F.U.P. wydaje się być najskuteczniejszą.

Realizuje najważniejsze zadanie – ugruntowuje pozycję F.U.P. w Łodzi zarówno wśród kręgów rządzących jak i wśród mieszkańców miasta, jako „strażnika” ciągłości i stymulatora harmonijnego rozwoju ul. Piotrkowskiej.

Powinno to pozwolić na rozszerzenie pola działania w latach następnych.